

a wybitny udział w restauracji kościoła Maryackiego, którego część malarską prowadził Matejko, a architektoniczną Tadeusz Stryjeński. Równocześnie pracuje Wyspiański w domu, a z pracowni jego wychodzi cały szereg wspaniałych płócien i witraży, z których zwłaszcza jeden karton „Śluby Jana Kazimierza“ zdobył mu sławę i postawił w rzędzie pierwszorzędnym współczesnych polskich malarzy.

Ten obraz ma w twórczości Wyspiańskiego i drugie, donioślejsze jeszcze znaczenie. Gdy bawił po wtórnie w Paryżu, przyszło na myśl znakomitemu malarzowi, by do „Ślubów“ napisać komentarz wierszem. I oto powstało pierwsze dzieło pióra, znakomitego potem autora „Wesela“. Od tego więc czasu nie ustawał już w literackiej pracy, która też dała mu o wiele większą, niespożytą

ciec“ w kościele franciszkańskim w Krakowie i słynne kartony: św. Stanisław, Kazimierz Wielki i Bolesław Śmiały. Do tych kartonów pisze rów-

Do zenitu sławy doszedł jednak Wyspiański jako dramaturg. Nowe pojęcia, nowe formy, odrębna a potężna symbolistyka przy nieporównanej

Młodzież akademicka wnosi na swych barkach trumnę ze zwłokami ś. p. Wyspiańskiego z kościoła Maryackiego.

Włościanie z Węgrzec, niosący wieniec uwity ze zboża.

sławę, aczkolwiek i jako malarz chlubnie zapisał się na kartach polskiej sztuki, która zawdzięcza mu takie arcydzieła pędzla, jak witraż „Bóg Oj-

Rodzina i przyjaciele za trumną ze zwłokami ś. p. Wyspiańskiego

Rydwan ze zwłokami poety obok kościoła P. Maryi.

malowniczości i grupowaniu — cechują jego genialne utwory, w których najcelniejszym jest bez kwestyi „Wesele“ i „Warszawianka“. Nie ustając w malarskiej pracy, w każdym roku prawie oddarza Wyspiański znakomitą jakimś dziełem polski teatr. Tak powstały dramaty: „Legion“, „Wyzwolenie“, „Achilleis“, „Akropolis“, „Bolesław Śmiały“, „Powrót Odyssa“, „Skalka“, „Cyd“ i ostatni: „Sędziowie“. Na napisaniu dramatu nie kończyła się jednak praca mistrza, sam bowiem je reżyserował, dawał szkice dekoracji i kostymów, akcesoryów i mebli.

W pośmiertnej tece pozostało jeszcze kilka utworów dramatycznych przedwcześnie zgasłego genialnego poety-malarza. Wyspiański był niezwykle muzykalnym i sam przeważnie komponował melodie do swych prac scenicznych, powierzając tylko zawodowemu muzykowi instrumentację.

Zarówno pracowity jak genialny, pragnął być czynnym na każdym polu, w każdej dziedzinie, gdzie jego praca mogłaby przynieść pożytek społeczeństwu. Projektował urządzenia nowych gmachów, jak np. domu lekarskiego w Krakowie, popierał, zachęcał i sam brał czynny udział w stosowanej sztuce, a nawet w podzięcie za owocne a bezinteresowne ozdabianie został wybrany honorowym członkiem towarzystwa „Polska sztuka